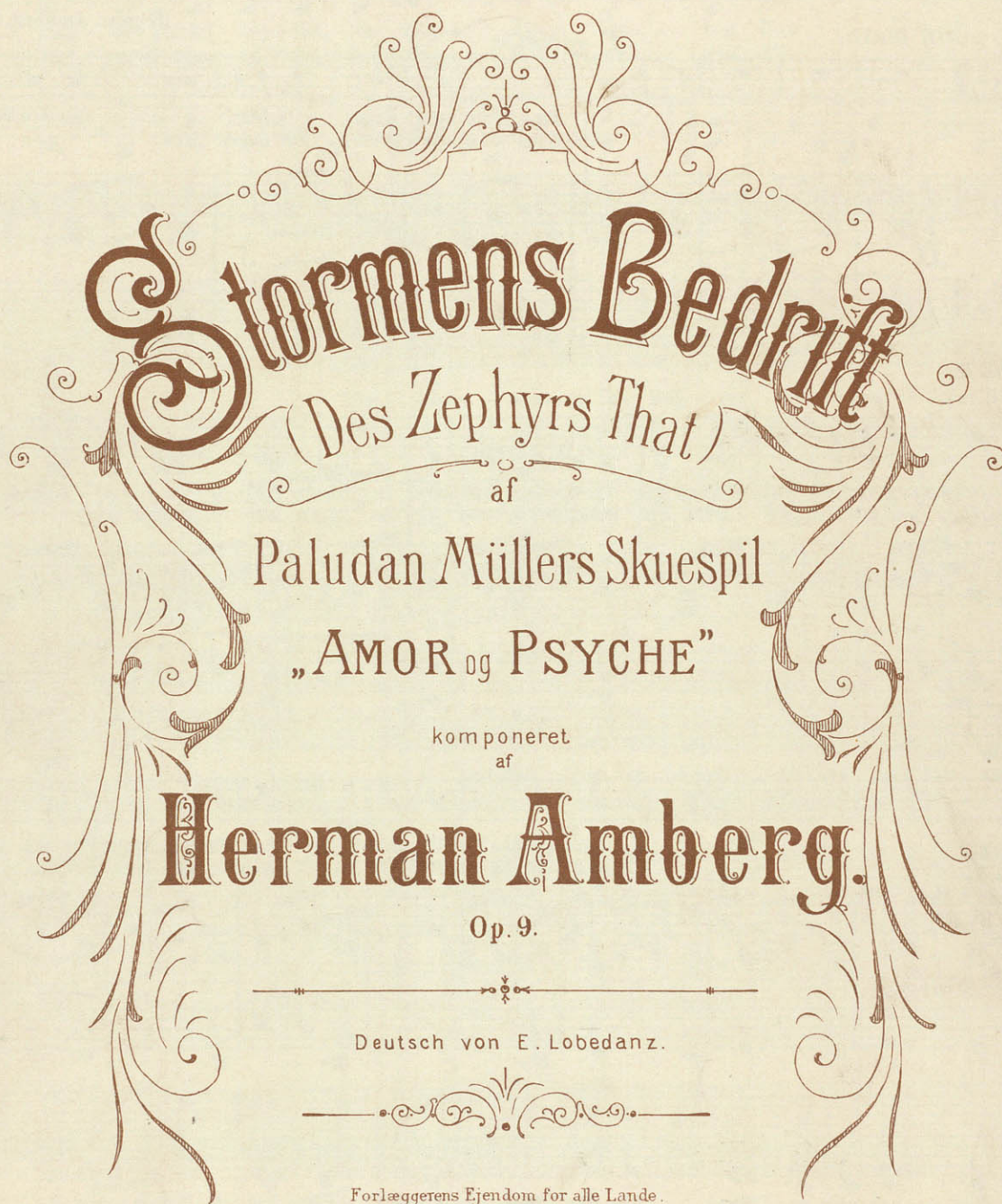
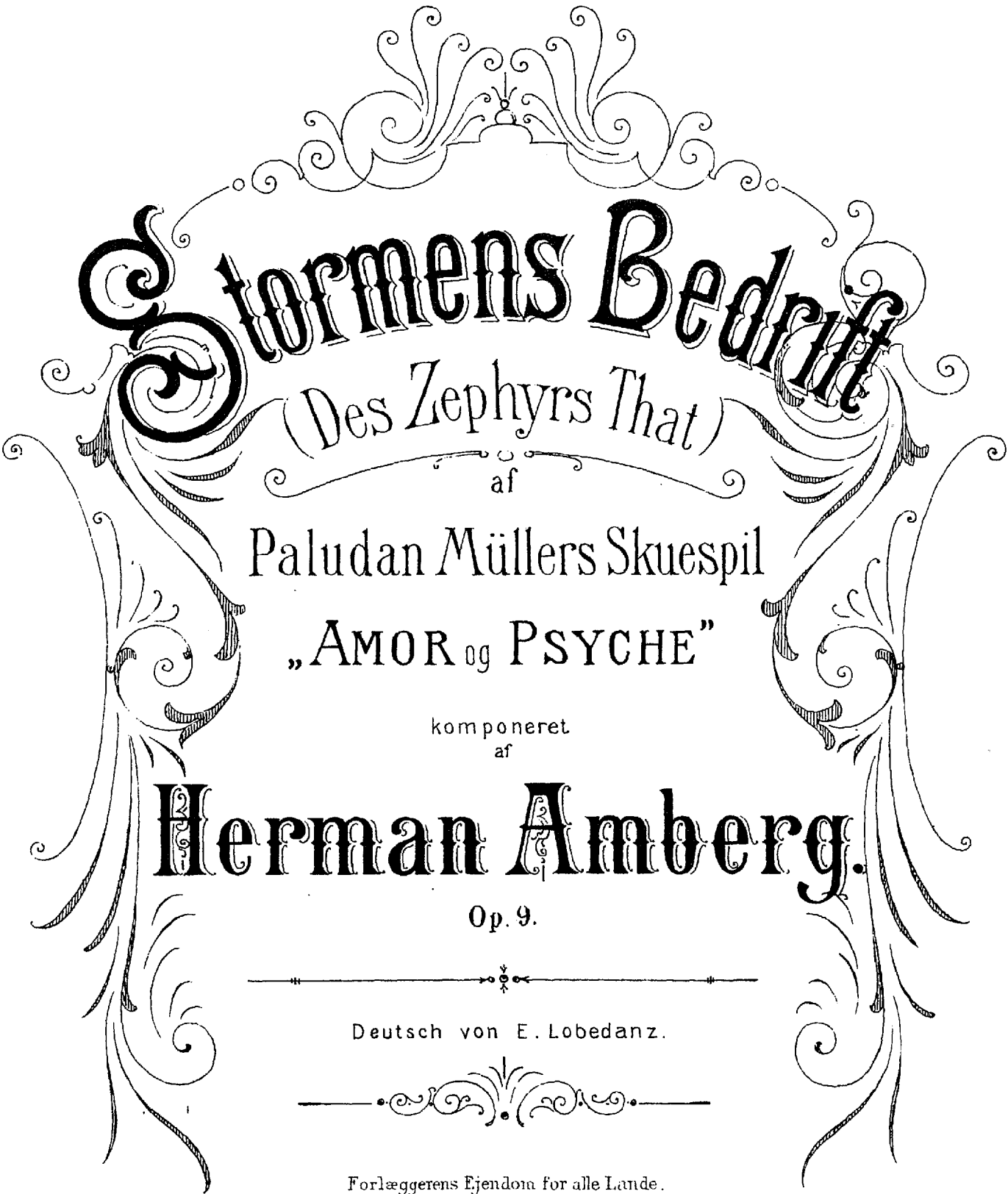

D 6-u-am 202

KJØBENHAVN & LEIPZIG,
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Stormens Bedrift

(Des Zephyrs That)

af

Paludan Müllers Skuespil

„AMOR og PSYCHE“

komponeret
af

Herman Amborg.

Op. 9.

Deutsch von E. Lobedanz.

Forlæggerens Ejendom for alle Lande.

KJØBENHAVN & LEIPZIG,
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Stormens Bedrift.

Des Zephyr's That.

Herman Amberg, Op. 9.

Con moto.

f energico

Or - ka - nen lig jeg o - ver Sø - en
Dem Stur - me gleich ich ü - ber Mee - re

jog og vælted Bøl - ger - ne, de vil - de - ste, fra Dy - bets fjer - ne Af - grund,
flog und wälzte Wo - gen, die wil - de - sten, vom tief - sten Ab - grund auf;

og sprøj - ted i - mod Stjer - nen Skum - mets Per - ler, mens
und spritz - te nach den Ster - nen Schau - mes - per - len in -

Ski - bet som en Fjer paa Ha - vet drev, og Fol - ket sat - te
dess das Schiff gleich Fe - dern trieb im Meer, die Mann - schaft nur vom

Haa - bet kun til Sej - let, thi fjernt i Ho - ri - son - ten Hav - nen
 Se - gel Rettung hoff - te, denn fern am Ho - ri - zont der Ha - fen

laa. Da søn - der-rev jeg Sej - let, da søn - der-rev jeg
 lag, doch ich zer-riss das Se - gel, doch ich zer-riss das
molto agitato

Sej - let, o - ver - bord, som splintret af et Lyn, det gik med Ma - sten, og
 Se - gel, ü - ber Bord, zer - splittet wie durch Blitz flog's mit dem Ma - ste, und

hvi - de Bøl - ger o - ver Dæk - ket rul - led, og hvi - de
 weis - se Wo - gen ü - ber's Deck nun roll - ten, und weis - se

Bøl - ger o - ver Dæk - ket rul - led.
Wo - gen ü - ber's Deck nun roll - ten.

poco rit.

f a tempo

Til Aa - rer-ne nu al - le greb, men Sø - en hver Aa - re
Die Ru - der Al - le fass - ten, doch die Wo - ge zer-malmt die

a tempo

knu - ste som det let te Rør og ud de ka - ste - de det
Ru - der gleich dem leich - tem Rohr, und aus sie warfen schon das

sid - ste An - ker;
letz - te An - ker;

accel.

ff

men An - ker-to-vet brast - og Ræd - sel greb paa Ski - bet hver en
 das An - ker-tau zerriss - Ent - set - zen fass't am Schiffsbord je - de

Sjæl, og ble - ge stod de, og skæl - ven - de de styr - ted
 See - le, bleich sie stan - den und zit - ternd stürz - ten hin sie

poco tranqu.

ned paa Dæk - ket, mens Rum - mets Hvælving fyld - tes mer og mer, thi
 auf dem Deck, des Raumes Wöl - bung a - ber füllt sich mehr, denn durch die

gen - nem Plan - ker - ne brød Ha - vets Van - de.
 Plan - ken brach des Mee - res Schwall.

marcato

f *dim.*

dim. poco a poco

f

tranq.

Da blev det
Da ward es

pp

stil - le paa det sto - re Hav, og hver en
stil - le auf dem gros - sen Meer, und je - des

p

Luft - ning tav,
Lüft - chen schwieg,

pp

calando

Il basso sempre legato

mens op til Stæv-nen, det
als nach dem Ste-ven, dem

p

høj - e - ste af Ski - bet, al-le styr - ted; men kun den hal-ve Flok fandt Rum paa
o - bernDeckdes Schif-fes al-le stürz-ten; doch nur die hal-be Schaar fand Raum auf

cresc.

poco

a

den-ne, den hal - ve spræng-tes o-ver-bord i Bøl - gen. I
die-sem, die an - dern schwemnte ü-ber Bord die Wo - ge. Im

poco

f

dim.

p

Tavs - hed nu — de stod og vented Dø - den, thi Ski - bet
 Schwei - gen steh'n — sie da, den Tod er - war - tend, denn lang - sam

lang - samt sank, og Van-det steg til Knæ-et alt - til
 sank — das Schiff, das Wasser stieg zum Kni-e schon, zur

risol.
 Hof - ten og til Bry - stet, og al - le faldt om-kuld. Kun én Mand stod end-
 Hüf - te und zur Brust dann, und Al - le stürzten um. Nur Ei - ner auf-recht

nu paa Ran-den af den bre-de Stævn, den høj - e-ste han var — og
 stand auf steilen Ran-de, hoch auf breitem Deck, er rag - testolz em - por — des

Ski - bets Fø - rer. Han holdt sin un - ge Søn paa Skul - dren af
 Schif - fes Füh - rer. Er hielt den kleinen Sohn auf sei - ner

agitato *tranq.*
 sig, og bleg som Mar - mor Dren - gen sad, og knu - ged den
 Schulter. Und bleich wie Mar - morder Kna - be sass und schlang dann die

agitato *tranq.*

spæ - de Haand om Pan - den paa sin Fa - der, hvis kol - de Læ - ber
 zar - te Hand um sei - nes Va - ters Stir - ne, dess kal - te Lip - pen

poco

Van - det alt be - rør - te.
 schon das Meer be - netz - te.

dim. *f*

f risol. *cresc.*

Da greb han Dren-gen med de stær - ke Hæn-der, og løf - ted ham fra
Er fasst den Kna-ben mit den star - ken Hæn-den und hob ihn von den

cresc.

f

Skul-dren højt i Vej-ret, mens Bøl - gen dæk - ke-de hans e - get Ho - ved.
Schultern in die Hö-he, als Wo - gen schon sein eig-nes Haupt be - deck-ten.

f

mf *dim.*

Saa stod han et Mi - nut - og Alt - var stil - le, thi
So stand er kur-ze Zeit - dann tie - fe Stil - le. Ent-

mf *dim.*

Skræk - ken hav-de Dren - gens Øj - e luk - ket.
set - zen hat des Kna - ben Aug' ge - schlos-sen.

pp

End-nu han stod — da
Er stand doch noch, — da

sank den e - ne Arm, den an-den sank- og
sank der ei - ne Arm, der zwei-te sank, und

in - tet Liv var me
nichts von Le - ben gab

Con gravità.

re; men tavs sad Dø-den paa de tav-se Van-de.
es. Doch still der Todsass da auf stil-lem Meer. —
di mi - nu - en - do
trem.